

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3-ej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Mieszcowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stepowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer poje-dynczy w Ekspedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 121.

Poniedziałek 31. Maja 1869.

Rok wydania 59.

Część urzędowa.

Jego ces. i krol. Apost. Mość raczył najwyższym postanowieniem z dnia 15. maja b. r. najmileśniej zatwierdzić wybór Wgo Izidora Kędzierskiego dotychczasowego zastępcy prezesa na prezesa, a Wgo Stanisława Katyńskiego członka rady powiatowej na zastępcy prezesa rady powiatowej w Staromieście.

Z prezydium c. k. Namiestnictwa.
We Lwowie dnia 28. maja 1869.

Dnia 29. maja wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został zeszyt XXXV. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

- Nr. 77. Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 15. maja 1869 względem nowego wydania austriackiej farmakopei.
Nr. 78. Ustawa z d. 20. maja 1869 względem zakresu działania sądów wojskowych.
Nr. 79. Ustawa z d. 23. maja 1869 względem uwolnienia od stempla i opłat aktów dotyczących dalszego przeprowadzenia indemnizacji w Czechach.
Nr. 80. Ustawa z d. 23. maja 1869 względem uwolnienia od stempla i opłat aktów dotyczących zniesienia praw propinacyjnych w Morawii i Śląsku i względem niektórych wyjątków od ogólnych ustaw sądowych przy wykupnie prawa propinacyi w Morawii.
Nr. 81. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 23. maja 1869 względem upoważnienia pobocznego urzędu celnego drugiej klasy w Vallarsa w Tyrolu do manipulacji celną przy wywozie piwa.

Część nieurzędowa.

Tegoroczna procesya Bożego Ciała odbyła się w Wiedniu ze zwykłą uroczystością.

Oboje Najjaśniejsi Państwo tudzież I. C. M. Arcyksiążęta Franciszek Karol, Karol Ludwik, Ludwik Wiktor, Ferdynand W. ks. tokański, Karol Salwator, Wilhelm, Leopold, Ernest, Rainer i Franciszek książę modeński, tudzież I. C. M. Alicja W. księżna tokańska, i Adelgunda księżna modeńska, udali się o godzinie 7mej z rana z burgu do kościoła Ś. Szczepana. Byli obecni na sumie którą celebrował kardynał książę Arcybiskup, poczem wzięli udział w procesyi, która odbyła się z udziałem całego dworu i gwardyi przybożnej. Najjaśniejszemu Panu towarzyszyli Ich Excelencyje książę Hugo Salm-Reifferscheid dziekan orderu złotego runa, kanclerz państwa hr. Beust dziekan orderu Ś. Szczepana, hr. Grüne jenerał jazdy, dziekan orderu Leopolda, hr. Haller jenerał jazdy, dziekan orderu żelaznej korony i hr. Pratobevera marszałek krajowy, dziekan orderu Franciszka Józefa, a nakoniec j. m. hr. Bellegarde adjutant Jego Ces. Mości.

We wszystkich ulicach któremi orszak przechodził, było ustawione wojsko w szeregu i na kilku placach stało w paradzie.

Po skończeniu ceremonii kościelnej Najjaśniejsi Państwo tudzież członkowie Cesarskiego domu powrócili w tym samym porządku do burgu, poczem batalion ustawiony na Grabenie dał zwykłe trzy salwy. Na ostatek Najj. Pan rozkazał wojsku defilować po wewnętrznym placu burgu.

Okropny zamach morderczy, wynikły jak się zdaje ze zemsty politycznej, popełniony został d. 24. b. m. wieczorem w portowie mieście włoskiem Livorno, na zachodnim wybrzeżu dawniejszego wielkiego księstwa Toskany. Powracając z Rzymu, dokąd przed kilkoma tygodniami był się udał, przybył tam c. k. austriacki pierwszy podkomorzy fzm. hr. Folliot de Crenneville i mając w poniedziałek udać się dalej w drogę z powrotem na Florence, został tegoż dnia wieczorem w towarzystwie p. Inghirami austriackiego konzula jenerałnego z Florencyi napadnięty na ulicy przez

dwóch ludzi, którzy chcieli go zamordować. Hr. Crenneville odniósł pchnięcie sztyletem, które tylko lekką zadało mu ranę, towarzysz jego zaś Inghirami otrzymał śmiertelny cios sztyletem. Bliższej wiadomości o tej zbrodni jeszcze nie otrzymano, ale z Florencyi donoszą, że wiadomość o tym wypadku wywołała tam największe oburzenie, które wyraziły także i dzienniki. Włoski prezydent ministrów, hr. Menabrea, wyraził zaraz, jak tylko wiadomość o tym zamachu przyszła do Florencyi, austriackiemu posłowi we Florencyi hr. Kubeck ubolewanie w imieniu swojego rządu, oraz zapewnienie, że poczyniono wszelkie kroki, aby zbrodniarze, których już śledzą, nie uszli zasłużonej karze. Także w izbie deputowanych we Florencyi wyrażono ubolewanie całego kraju nad tą zbrodnią, a jeden z deputowanych podniósł przy tej sposobności pełne ludzkości postępowanie hr. Crenneville w czasie, kiedy był komendantem w Livorno. Minister spraw wewnętrznych, którego interpelowano o bliższe szczegóły odpowiedział, że podziela powszechne oburzenie, że policya ostrzegła hr. Crenneville, żeby pobytu swego w Livorno nie przedłużał, skutkiem czego tenże zaraz w poniedziałek zamierzał wyjechać i że nakoniec śledztwo już wytoczono i czternaście osób w Livorno aresztowano. — Franciszek hr. Folliot de Crenneville liczy lat 54. W r. 1841 jako kapitan został służbowym podkomorzym Jego c. k. Mości Cesarza Ferdynanda, który to urząd nadworny piastował jako major, podpułkownik, pułkownik i adjutant aż do grudnia r. 1843. Wkrótce potem objął komendę batalionu grenadyerów, którym dowodził w wyprawie przeciwko Piemontowi w r. 1849 i w Romagnii przeciwko Garibaldiemu. W roku 1849 oddano mu komendę zostającego w stanie oblężenia miasta Livorno, a następnie w r. 1853 komendę korpusu okupacyjnego w Toskanie. W roku 1855 wysłany został w misyi dyplomatycznej do Paryża, z kąd powróciwszy jako brygadyer objął komendę nad wojskiem austriackim w Parmie. W r. 1857 mianowany został fzm. i komendantem dywizyi i w tej randze brał udział w wojnie przeciwko Francyi i Piemontowi w r. 1859. Później mianowany został jenerał-adjutantem Jego c. k. Mości, a po zniesieniu tej godności pierwszym podkomorzym.

Najjaśniejszy Pan rozkazał przesłać hrabinie Crenneville w drodze telegraficznej wyrazy współczucia i radości z powodu ocalenia jej małżonka.

Hr. Bismarck nie będzie towarzyszył królowi w podróży do Hannoveru, a to z powodu nawalu prac, któremi jest obarczony.

Z Poznania donoszą pod d. 27. maja, że hr. Działyński obrany został posłem do północno-niemieckiego sejmku 7378 głosów. Kandydat niemiecki, radzca sądu Krieger, otrzymał 7166 głosów.

„Fr. C.“ podaje zajmujące szczegóły o wyborach w Paryżu. Z 393.370 uprawnionych do wyboru, wykonało prawo wyborcze 312.367, to jest prawie 80 na 100, i jeszcze żadne wybory tak licznego nie miały udziału. Tem korzystniejszym okaza się stosunek, gdy zważymy, że liczba tych którzy się od wyborów wstrzymywali, była mniejsza jak podczas ostatnich wyborów, bo wynosiła 81.003, podczas gdy tamtym razem było ich 86.746. Opozycja radykalna ma prawie o 8000 głosów więcej niż stronnictwo rządowe, a dawna opozycja umiarkowana ma ich prawie tyle ile obadwa skrajne stronnictwa razem wzięte.

Liczba wyborców zapisanych w samym Paryżu wynosiła według urzędowego dziennika 393.370. Według art. 1. dekretu organicznego z d. 2. lutego 1832 1 deputowany przypada na 35.000 wyborców, zatem Paryż powinien mieć 11 deputowanych, dozwolono mu jednak wybrać tylko dziewięciu. „Temps“

i „Presse“ moeno użalają się na to wykroczenie przeciwko prawu.

„Gazette de France“ oblicza, że kandydatury urzędowe w całej Francyi otrzymały 4,033,056 a niezawisłe 3,248,885 głosów.

„F. C.“ pisze: d. 24. maja wieczór panowało w Paryżu we wszystkich częściach miasta wielkie rozdrażnienie. O 4. godzinie było skrutinium we wszystkich sekeyach ukończone. Tylko w niektórych miejscach, jak np. w Gros-Caillou zebrało się przed samem zamknięciem jeszcze tylu wyborców, że oddawanie kartek z głosami przeciągnęło się cokolwiek nad przepisaną godzinę. O 6. godzinie rozpoczął się paroxyzm. Posłańcy spieszyli z różnych sekeyi do swoich centrów, które były albo w redakcyach dzienników, albo w pomieszkaniach kandydatów. Tymczasem nadchodziły doniesienia z odleglejszych okręgów, a nakoniec nawet z niektórych departamentów. O 9. godzinie ogłoszono już prawie na wszystkich punktach centralnych rezultaty wszystkich wyborów w Paryżu, a wkrótce rozniosły osobne dodatki do dzienników, które się od godziny do godziny odnawiały i uzupełniały znaczące cyfry po wszystkich częściach miasta. Prawdziwego tryumfu nie było nigdzie widać, i kto pamięta wybory z r. 1863 mógł spostrzedz jak głębokie rozdrażnienie panuje w łonie opozycyi. Jest to charakterystyczne, że tym razem lista żadnego dziennika nie utrzymała się bez zmiany. „Siecle“ zwyciężył wprawdzie z Bancelem ale poniósł klęskę z Thiersem i Juliuszem Favre. Podobnie i inne dzienniki utrzymały tylko niektórych swoich kandydatów. Nie było też podobnych wybuchów radości jak w r. 1863, okrom że kiedy około 10. godziny pp. Picard i Ferry w otwartym powozie pojawili się na bulwarach, zgromadzona tam ludność poznaawszy ich, podniosła okrzyk, niech żyją!

Z Paryża piszą, że d. 26. maja wieczorem ponowiły się rozruchy w Toulouzie i że z tego powodu aresztowano kilkaset osób. Tegoż samego wieczora zaszły ponowne zaburzenia w Lille, gdzie przeciągało około 3000 ludzi śpiewając marsylianę i wołając „precz z Desrotours, niech żyje rzeczpospolita. Wystąpiło wojsko i konnica rozprószyła tłumy. Wojsko nie użyło broni, chociaż kilku kawalerzystów, a pomiędzy tymi komendant dragonów, byli ranieni kamieniami. Patrole snuły się do późna w noc po ulicach, a konnica obsadziła najgłośniejsze place. 18 osób aresztowano. W Albi i Taru były także zaburzenia pokoju. W Amiens ponowiły się także rozruchy; chciano budować barykady, wojsko przeszkodziło temu, kilkanaście osób aresztowano. Władze dały dowody spokoju, umiarkowania i energii. W Calais wyprawiono demonstracyę przeciwko deputowanemu Pinard. Jednego ajenta raniono. Musiano wezwać pomocy wojskowej do rozpedzenia tłumów. W samym Paryżu przystąpiono d. 27. maja z rana do ogłoszenia rezultatów głosowania.

Dzienniki rządowe konstatują, donosząc o tych zaburzeniach, że władze unikały wszelkiego starcia. Z bagnetu nie zrobiono nigdzie użytku, porządek starano się utrzymać z energią. Rząd będzie i dalej taką samą postępować drogą i wszystkie te niepokoje nie nakłonią go do chwycenia się polityki reakcyjnej. Liberalna polityka będzie zawsze polityką rządu francuzkiego.

Przyjmując w audyencyi d. 26. maja nowo mianowanego posła stanów zjednoczonych, p. Washburne, odwzajemnił cesarz Napoleon najuprzejmiej jego przyjacielskie oświadczenia w imieniu rządu stanów zjednoczonych.

Jules Favre, Raspail, Thiers i Dalton nie odstąpili od kandydatury.

Z Florencyi donoszą pod d. 27. maja, że Pirouti mianowany został ministrem sprawiedliwości. Jenerał Jan Durando zakończył życie.

Wicekról Egiptu odjechał dnia 27. maja z Florencyi do Wenecyi i udaje się na Tryest do Wiednia.

O krwawym zamachu w Livorno podaje florentyńska „Opinione“ szczegółowe doniesienia: Zdaje się, że zadano jenerałowi cios właśnie w chwili, gdy przybywszy na brzeg chciał wsiąść na łódkę. Był w kawiarni z konzulem austriackim Inghirami, a policya lękając się, aby nie został znieważony, czuwała nad jego krokami. Na brzegu przybliżyło się do nich dwóch ludzi, i w mgnieniu oka ranili jenerała sztyletem trójściecznym w twarz, a p. Inghirami koło serca. Zdaje się, że tylko jeden cios był zadany i pana Inghirami trafiono, gdy usiłował zasłonić swego gościa. Rana hr. Crenneville jest lekka, ale Inghirami umarł w kilka godzin po zamachu. Tyle dotąd wiadomo, pisze „Opinione“; spodziewamy się, że rząd nie omieszką podać do powszechnej wiadomości doniesień, które otrzyma, ponieważ zapewniają nas, że ministerium spraw wewnętrznych wysłało umyślnie do Livorno szefa sekiyi dla dokładnego zbadania rzeczy. — Skrytobójstwo to wywołuje najgłębsze oburzenie w oświeconych umysłach. Myśl ludzka wzdyga się przed zbrodnią będącą następstwem zepsucia moralnego, którem społeczeństwo widzi się zagrożoną w swoim bezpieczeństwie i swojej godności.

Według dalszych doniesień hr. Crenneville przybył do Livorno dn. 23. b. m. Dawna niechęć odżyła natychmiast, dla tego policya miała pilnie zwrócić uwagę na osoby zbliżające się do niego, lecz w chwili, gdy jenerał wsiadał na łódkę, straż policyjna oddaliła się, co właśnie dozwoliło zabójcy wykonać zamach i umknąć.

Telegram z Livorno donosi że sprawców zamachu na życie hr. Crenneville oddała policya d. 26. maja w ręce władz sprawiedliwości. Jak słyhać ma być więcej osób skompromitowanych pośrednim udziałem w tej zbrodni.

Na posiedzeniu hiszpańskich kortezów w d. 26. maja zbijał Garcia Lopez 109 artykuł konstytucyi, oświadczając że republikanie nie przestaną skrycie agitować na korzyść Rzeczypospolitej; nie będą uczestniczyć w uroczystości ogłoszenia konstytucyi i zachowają się spokojnie jeżeli tylko ministrowie szanować będą prawo powszechnego głosowania i prawa osobistej wolności. Nieszczęśliwy król, który przybędzie do Hiszpani doczeka się takiego końca jak Cesarz Maxymilian. Artykuły konstytucyi 109—112 zostały przyjęte.

Posiedzenie kortezów, na którym przyszła forma rządu rozstrzygnięta została, o tyle jeszcze jest pamiętnem, iż było powodem, że minister kolonii p. Ayala podał się do dymisyi. Pan Ayala bowiem, zabrawszy głos na tem posiedzeniu po posłach pp. Rios Rosas i Castellar, określił dobitnie i jasno zachowanie się i stanowisko stronnictwa republikańskiego w tej kwestyi, zarzucając mu mianowicie, że opiera się przedewszystkiem na ciemnym motłochu, którego niewiadomość i nie czyste namiętności stara się wyzyskiwać, i że mniej daleko na tem mu zależy, aby zaprowadzić rządy, któreby uwzględniały w sposób prawdziwie liberalny wszystkie interesa ludu, jak raczej za tem, aby jego tylko zapanowały zasady. Następnie porównał minister zabiegi republikańców we Francyi i Hiszpanii, wykazując że taktyka ich wszędzie taż sama: rozbudzając namiętności ludu i nienawisć jego przeciw wyższym stanom, starają się tam jak tu sprowadzić wojnę społeczną, by na zwaliskach obecnego porządku rzeczy zatknąć własną chorągiew. Te i podobne słowa p. Ayala do żywego dotknęły członków tego stronnictwa, którzy przeto, przerywając mowę często mowę, zasypali go zarazem protestami. Protesty podobne odbywały się także i z trybun. Zaręczając nawet, że poseł republikański p. Becerra, jeden z alkaldów madryckich, chciał pięścią uderzyć na mowę i że z wielką tylko trudnością zdołano przynajmniej przeszkodzić czynnym w izbie zapasom. Zgiełk ztąd powstały trwał najmniej pół godziny, a marszałek daremnie się starał o jego uśmierzenie. Po przywróceniu spokojności starali się pp. Serrano i Topete, zaniepokojeni możliwymi następstwami tego wypadku i wzrastającym wzburzeniem otaczającego gmach posiedzeń ludu, ułagodzić zgromadzenie, tłómacząc słowa swego kolegi w sensie łagodniejszym czyli raczej wypierając się ich. Następnie miał jeszcze pan Serrano rozmowę

z p. Figueras i zniewolił go do ułagodzenia swoich przyjaciół. Tak tedy przeszło dalsze posiedzenie nad spodziewanie spokojnie. Po odbytem jednak głosowaniu podał się pan Ayala do dymisyi, która też przyjęta została. Zdaje się, że warunek ten stawiał był pan Figueras w imieniu swoich przyjaciół. Ministerstwo kolonii objął tymczasowo minister marynarki p. Topete.

Stronnictwo republikańskie rozwija w innych częściach kraju czynność nadzwyczajną. I tak donoszą z Katalonii, że takowe odbyło w ostatnich dniach liczne zgromadzenia, na których rozbiegano kwestye, czyby się nie zalecało utworzenie Rzeczypospolitej federacyjnej dla czterech prowincyi katalońskich (Barcelona, Gerona, Lerida i Tarrogon) z stolicą w mieście Barcelonie i oderwanie tej Rzeczypospolitej od reszty prowincyi hiszpańskich. Projekt ten nie uwzględnia wcale tej okoliczności, że w chwili, w którejby Katalonia, gdzie przemysł na najwyższym z całej Hiszpanii stoi stopniu, nie mogła już spieniężyć swych wyrobów pod opieką wysokich ceł wschodowych w reszcie Hiszpanii, przywiedzionaby została do zupełnego upadku.

Podczas kiedy mnożą się w ten sposób trudności i niebezpieczeństwa wewnętrzne, grożą i zatargi z sąsiednią Portugalią. Do „Monitora“ francuskiego bowiem, który jednak niekoniecznie sprzyja rewolucyi hiszpańskiej, piszą z Madrytu co następuje: „Stosunki nasze z Portugalią są bardzo naprężone. Rząd kraju tego nie może rzeczywiście spokojnem okiem spoglądać na propagandę zaboreczą, jaką się stronnictwo republikańskie zajmuje w całej Hiszpanii a nieco też i w Portugalii. Zaręczają, że takowy dał poznać nieukontentowanie swoje nad zamiarem rządu tutejszego, chcącego wysłać jako posła do Portugalii p. Fernandes de los Rios, najgorliwszego poplecznika unii iberyjskiej; mówią nawet w cichości, że rząd portugalski stanowczo postanowił nie przyjąć posła tego, gdyby się upierano na jego wysłaniu mimo półurzędowego oświadczenia, zdanego w tej sprawie. Republikanie z swej strony nie przestają zaręczać głośno, że ich powołaniem przeprowadzić dzieło Unii iberyjskiej, a ostatnie wiadomości, jakie z Paryża tu nadeszły, nowego dodały ich propagandzie bodźca.“ Mało jednakże z tem zgodną jest wiadomość telegraficzna, według której infant don Augusto, najmłodszy brat króla portugalskiego, mający lat 22, ma być obrany królem hiszpańskim i zaślubić córkę księcia Montpensier. Tak przynajmniej donosi dziennik „Commercio“.

Niektóre dzienniki hiszpańskie donoszą o zamiarze abdykacyi byłej królowy Izabelli. „Gaulois“ pisze w tym przedmiocie: „Donosiliśmy tych dni o przybyciu pp. Gonzales Bravo, Cheste i Gasset, najzaufanszych doradców Izabelli. Dziś doniesie możemy, jaki był cel ich podróży. Osoby wzmiankowane przybyły z Bayonne do Paryża, by wziąć udział w wielkiej naradzie w hotelu Basilewskiego (?), pałacu Izabelli. Rozstrzygnięto tamże w zasadzie abdykacyę Izabelli na rzecz jej syna, księcia Alfonsa. Aby abdykacya ta stać się mogła przywróceniem na tron, w tej mierze liczą zwolennicy Izabelli na pomoc jenerała, który odgrywał pewną rolę podczas rewolucyi, i na kilku polityków, należących do unii liberalnej. Lecz rząd hiszpański zna najdrobniejsze szczegóły tego spisku, który rozbija się o jego czujność.“ Równocześnie z wiadomością tą o abdykacyi Izabelli donosi dziennik „Regeneration“ o ucieczce jenerała Reina do Portugalii. U służącego jego znaleziono podobno ważne papiery i listy. Symptomy te i inne wskazują na sprzyśnięcie zwolenników Izabelli, które, gdyby się udało, przywróciłoby zdanem „Regeneracion“ panowanie umiarkowanego doktryneryzmu, by zasadę monarchiczną pogrzyżę jeszcze bardziej w otchłań socjalizmu. Dalecy jesteśmy od tego, kończy dziennik ten wiadomość tę, byśmy życzyli sobie wypadku podobnego i to tak z przywiązania do Hiszpanii jak i do autorów takiej restauracyi.

Kronika.

Proces Neczyporowicza. Dnia 29. b. m. odbywał się dalszy ciąg procesu Neczyporowicza i spółników. Sala sądowa i galerya były przepelnione. Między publicznością postrzeżono nawet kilku posłów krajowych. Zastępca prokuratora p. Jakubowski w bardzo świetnej mowie, w której pomiędzy innymi zadziwił niepospolitą pamięcią, podniósł jeszcze raz całą sprawę, wspomniawszy przed szajką, której członkowie teraz na ławie oskarżonych siedzą, drzał cały kraj, i oddał hołd zasłużonej sprężystości i odwadze władz, szczególnie policyi Lwowskiej, którym zawdzięczyć należy, że banda rozbita została.

Potem stawil i uzasadnil wniosek, by sad uznal Neczyporowicza winnym rabunkow i kradziezy, w oskarzeniu nadmienionych, wyjawszy kradziezy kasy kameralnej w Dobromilu, Szeptycką zaś winna uczestnictwa wyszczególnionych zbrodni. Dalej wniosl, by uznal Mechla i Szmita Forsterow winnymi zbrodni rabunku w Denysowie, Leitnera winnym uczestnictwa zbrodni kradziezy, Hoata i Hrycia Jamnego, Nastkę Jamnę, Joannę Kruchlakow i Doskę Bohaczow winnymi uczestnictwa rabunku; Tymka Kuziowa zaś winnym oszustwa, Ilka Kocierbaka i Jozefa Rybaka winnym przestepstwa z §. 461 k. k., Szezepana Mazepę i Hersza Fischla winnymi oszustwa. Wywód tych wnioskow zajal dzien ealy. Dalszy cug dzisiaj w poniedzialek.

(Wypadki miejscowe.) D. 28. b. m. o godzinie 2giej w nocy trzech nieznanym napadlo na izraelite idacego z dwoma kobietami ulica Huttera i jeden z nich uderzyl go kijem w twarz tak ze az krew trysnela, poczem na krzyk kobiet wszyscy trzej napastnicy uciekli. Tezje nocy w domu pod l. 472 3/4, mamka udusila przypadkiem we snie dziecko poldora miesiaca liczac.

(Szczegolne wypadki smierci.) W Toustem w pow. skałackim w nocy z d. 4. na 5. b. m. Abraham Hecht dwunastoletni umarl podczas paroxysmu epilepsyi. W Wojslawicach w pow. sokalskim d. 21. b. m. utonal Alojzy Makarewicz, syn ekonomy, kapiac sie w stawie; tenze cierpiel epilepsye i prawdopodobnie dostal paroxysmu w kapieli, skutkiem czego smierc nastapila.

W Przemyslawkach w pow. zolkiewskim d. 19. b. m. wlościanin Mikołaj Radwański zostal zasypany przy kopaniu gliny i wydobyto go juz niezzywego. W Polanach w pow. grybowski d. 21. b. m. w nocy izraelita Jozef Weiss porwany przez kole wodne tartaku, poniosl smierc. W dworcu kolei zelaznej w Krakowie d. 25. b. m. przy przesuwaniu wagonow zgnieciony zostal robotnik Jan Chmielowiec.

(Samobójstwa.) W Skowiatynie w pow. zaleszczyckim d. 20. b. m. powiesil sie Jozef Wolański 18letni syn wlościanina, który od wielu lat slabowal a w koncu dostal melancholii. Podobniez w Czerniatynie w pow. Horodnyckim powiesil sie d. 26. b. m. Iwan Krawczuk wlościanin chore na melancholii.

(Pożar.) D. 17. b. m. w Lachowcach w powiecie bohorodezańskim zgorzala zagroda wlościanska, przyczyna niewiadoma, szkoda 60 zlr.

(Piorun.) W Jacie w pow. nisieckim dn. 22go b. m. piorun uderzyl w dom wlościanina, zabil jego zone i troje dzieci i spalil dom.

(Składki na pogorzelców.) Dla pogorzelców Stanisławowskich zebrano następujące datki w Hloniatyczach w pow. rudeckim: Teofil Sobolewski, Walenty Sneider, Józef Nowaczyński, Schloma Weinstoch, Hersch Ratner, Józef Akermann i Dawid Brings po 1 zlr., tudzież Mozes Schacht i N. dzierzawca krów po 50 c., ogółem 8 zlr.

(Zabójstwo.) We wsi Zabie w pow. Kossowski dn. 21. b. m. była bitka pomiędzy wlościanami, w której Atanazy Semeniuk zostal zabity, a brat jego Piotr ciężko poraniony.

— Czytamy w „Czasie“: W chwili wybierania się do wód, wyszły nakładem litografii „Czasu“ p. Salba trzy ilustrowane przewodniki podrózne, jeden do Szczawnicy, drugi do Krynicy, trzeci do Iwonicza, przez Dra. M. Zieleniewskiego, sekretarza komisji balneologicznej i lekarza rządowego w Krynicy. Książeczki te opatrzone mapą Galicyi, ozdobione rycinami wyobrażającymi znaczniejsze budynki każdego z pomienionych zakładów, mieszczą w sobie wszystko, co każdemu udajacemu się do tych wód jest niezbędnem wiedzieć, a mianowicie sposób odbywania podróży i kosza takowej, godziny wyjazdu i przyjazdu, wykaz domów zajezdnych i gościnnych z oznaczeniem ceny każdego lokalu z osobna, cennik jadła i wszelkich potrzeb w miejscu nabyć się mogących, obliczenie kosztów kąpiel i wszelkich opłat, opis okolicy, do których wycieczki odbywać się zwykły, wreszcie dział leczniczy z wymienieniem chorób, w których każdy z tych zakładów bywa zalecany, oraz składniki wód i poszczególnych źródeł. Każda z tych trzech książeczek jest przewodnikiem do jednych tylko wód, a wielkością i formatem kieszonkowym tudzież ceną swoją staje się bardzo dogodną i pożądaną.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu:

	Miejscetargu:				
	Samhor	Drohobycz	Gródek	Jaryczów	Siczestec
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
	waluta austriacka				
Mec pszenicy	3 5	3 35	3 92	3 27	3 50
„ żyta	2 .	2 30	2 54	2 45	2 56
„ jęczmienia	1 40	1 50	1 98	1 88	1 92
„ owsa	1 20	1 40	1 52	1 65	1 74
„ hreczki	2 .	2 30	2 16	2 36	2 .
„ kukurudzy	2 50
„ ziemniaków	58 .	80 .	80 .	48 .	50 .
Grochu	2 88	2 96
Cetnar siana	1 .	1 40	1 .	1 25	1 90
Sąg drzewa twardego	8 .	7 .	10 .	7 50	10 .
„ „ miękkiego	5 .	5 50	8 50	6 .	6 50
Funt mięsa wołowego	15 .	13 .	16 .	16 .	13 .
Miara wina	1 20	80 .
„ piwa	16 .	12 .	18 .
Wyrobnik z wiktym
„ bez wiktym

Lwów, 29. maja. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ₰ 6 zlr. — c. do 6 zlr. 50 c., żyto 160 ₰ 4 zlr. — c. do 4 zlr. 30 c., jęczmień 140 ₰ 3 zlr. 75 c. do 4 zlr. 20 c., owies 100 ₰ 2 zlr. 75 c. do 3 zlr. — c., kukurudza 170 ₰ 4 zlr. 20 c. do 4 zlr. 25 c., hreczka 140 ₰ 4 zlr. 30 c. do 4 zlr. 50 c., koniuczyna 180 ₰ 36 zlr. — c. do 38 zlr., rzepak 150 ₰ 9 zlr. do 9 zlr. 50 c., lnianka 150 ₰ — zlr. — c. do — zlr. — c., groch 180 ₰ 4 zlr. — c. do 4 zlr. 30 c.; kój 100 ₰ 31 zlr. — c. do 31 zlr. 50 c., potaż drzewny 100 ₰ 13 zlr. — c. do 14 zlr. 50 c., chmiel 100 ₰ — do — zlr.; spirytus wiadro 11 zlr. 75 c. do 12 zlr. — c. — Sprzedaże: 70 cetn. drz. potażu po 14 zlr. 50 c. w. a.

— 13te ogólne zgromadzenie kolei galicyjskiej Karola Ludwika, której sprawozdanie z r. 1868 streściliśmy kilka dni temu, odbyło się dnia 24. maja w Wiedniu. Akcyonaryuszów było obecnych 67, reprezentujących razem 460 głosów. Do rady zawiadowczej z Polaków wybrani zostali na nowo p. Maurycy Krainński, a w miejsce hr. K. Lanckorońskiego wybrano ks. Kaliksta Ponńskiego. Na wniosek wydziału do sprawdzenia rachunków wysadzonego, przyjęto zamknięcie rachunkowe za rok 1868, a z nadwyżki 706.808 zlr. 8 c. uchwalono jednomyślnie superdywidendę 2% t. j. 4 zlr. 20 c. w. a. od akcyi (210 zlr.) razem od 100.000 akcyi pierwszej i drugiej emisji, a od 20.000 akcyi trzeciej emisji 504.000 zlr. Na rok 1869 przeniesiono 200.000 zlr., a do funduszu rezerwowego przekazano 2808 zlr. 8 c. Poczem przewodniczący przedłożył projekt budowy nowej linii ze Lwowa na Brody do Tarnopola i Podwołoczysk, usprawiedliwiając, że dla nieprzewidzianych trudności linia Lwów-Brody i Krasne-Złoczów nie mogły zostać otwarte już w październiku r. z. jak pierwotnie zamierzono. Koszta budowy tej linii i robót Tarnopolskiej wynosiły po koniec 1868 r. 9,307.156 zlr. Na budowę nowych linii powyższych wymagane są 15 milionów zlr. w. a. Pierwsze pokryto emisją obligacyi pierwszeństwa 2go okresu i akcyi roku zeszłego niewyczerpanych; drugie

osiągnięto po przeciętnym kursie 91 3/10 %; a gdy te sumy nie wystarczą na budowę nowych linii aż do granicy rosyjskiej, upoważniono radę zawiadowczą do emitowania w miarę potrzeby i postępujących robót dalszych akcyi i priorytetów aż do 15 milionów zlr.

Ostatnia poczta.

Peszt, 26. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej sejmu węgierskiego minister sprawiedliwości przedłożył projekt ustawy względem wykonywania władzy sędziowskiej i odpowiedzialności sędziów.

Następnie toczyła się dalsza debata nad adresem. Juliusz Kauz, Prilefsky i Auker przemawiali za projektem komisji, a Nyari, Jokay i Mukits za projektem Tiszy.

Paryż, 29. maja. „Journal officiel“ zaprzecza doniesieniu „Moniteur Dalloz“ o ugodzie między Francją a Włochami względem opuszczenia terytorium papieskiego.

Florenca, 28. maja. Król przyjmował wczoraj na audyencyi hr. Brassier de Saint Simon, posła związku północno-niemieckiego.

„Italie“ donosi: Hr. Crenneville przybył wczoraj wieczór do Floreny i był przyjmowany w dworcu kolei przez posła austriackiego barona Kübeck. Towarzyszył mu urzędnik policyjny z Livorno. W Floreny policya chciała przydać hrabiemu dla osobistego bezpieczeństwa urzędnika policyi z kilku żołnierzami, ale nie przystało na to i odjechał do Wenecyi w towarzystwie pułkownika austriackiego z poselstwa.

Tenże dziennik podaje za rzecz pewną, że poseł bawarski przy dworze włoskim hr. Paumgarten wyjechał z Monachium do Floreny i ma polecenie doręczyć królowi i królewiczowi Humbertowi wielki krzyż orderu S. Huberta.

Madryt, 29. maja. Republikanie z Andaluzyi i Estremadury mają odbyć zgromadzenia dla naradzenia się, co czynić w obec uchwalonej monarchicznej formy rządu.

W poniedziałek przyjdzie pod dyskusję kwestya rejencyi Serrana.

Pogłosce o rozruchach w Seville zaprzeczono. W Madrycie były tylko zbiegowiska, które zaraz rozproszono.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29. maja.

Hotel George: PP.: Kellermann Ant., z Trenczyna. — Łodyński H., z Milatyna. — Ochocki K., z Zarwanicy. Hotel europejski: Rospopow A., c. r. generał, z Odessy. Hotel Langa: Freund E., z Wiednia. — Vuicic M., c. k. porucz. i Hart M., c. k. podporucz., z Koszyc.

Hotel angielski: Hr. Rozwadowski R., z Zakrzewic. — Czajkowski J., z Sarnik. — Uleniecki J., z Wolie. — Kniaziołucki W., not., z Rohatyna. — Rasch W., adw., z Kołomyi. — Tausis A., c. k. kap., z Kaiserdorf.

Pod Nr. 514 3/4: Rigler E., c. k. podpor., z Złoczowa. — Kawecki A., z Łokiec.

Dnia 30. maja.

Hotel George: PP. Kęszycki J., z Dzwiniaczki. — Łomnicki K., z Waręża. — Malczewski M., z Miłowa. — Morawski W., z Oleszyc. — Olexiński M., z Sokala. — Zurakowski G., z Horbacza. — Erhardt W., z Rosyi. — Hausner W., bank. i Schnell I., z Brodów.

Hotel europejski: Rylski H., z Dłużniowa. — Sahajdakowski P., z Mieczyszcza. — Torosiewicz J., z Maydan.

Hotel Langa: Cheat A., z Winogrodu. — Jarantowski T., z Rosyi. — Stammer J., c. k. porucz., ze Strzyna.

Hotel angielski: Sienkiewicz A., c. k. kap., z Banatu. — Asanach Iw. i Fedossion J., z Besarabii. — Winnicki Ludwik, z Wierzbic.

Hotel podolski: Zajkowski E., adw., z Nowego Sącza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 29. maja.

PP. Br. Poten K., do Olszanki. — Asslan M., do Chlebicz. — Zięblec-Bogusz Zd., do Wiednia. — Bogdanowicz Z., do Lelaty. — Dwernicki W., do Temeszwaru. — Donimirski E., do Prus. — Kopystyński J., do Zadorowa. — de Lasser N., do Żółkwi. — Ohanowicz P., do Brzeżan. — Szumlański M., do Krzywego. — Wasilewski K., do Wolie. — Werterasiewicz A., do Szwejkowa. — Zbijewski L., do Trojańca. — Sekowski A., adw., do Złoczowa.

Dnia 30. maja.

PP.: Rospopow A., c. r. generał, do Odosy. — Ayn K., do Marienbadu. — Hr. Łęczyński K., do Kutkorza. — Bolez-Antoniewicz A., do Skomoroch. — Asslan K., do Czornkowa. — Czajkowski J., do Sarnik. — Czajkowski W., do Swierza. — Górski M., do Oskraszynie. — Łodyński H., do Milatyna. — Nikorowicz P., do Hostowa. — Prunkul G., i Stojanowski M., do Wiednia. — Szeliski A., do Karlsbadu. — Udrycki A., do Mostów wielkich.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 29. i 30. maja 1869.

Table with 6 columns: Po a, Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Data for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz. for both days.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Table with columns: Efekta, Uskutecz. sprzedaż, Kurs przeciętny, Kurs ostatni (płać, żadać). Includes entries for Dnia 29. maja, Ake gal. kol. żel. K. L., Kolei Lw.- Cz.- Jassy, Banku hip. gal., Oblig. ind. gal., Dukat holenderski, etc.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. maja 1869.

Table with columns: 1. Dług publiczny. A. Państwa. Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%, od kwietnia do października po 3%.

Table with columns: Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%, Pożyczka w srebrze 1863 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%, Metaliki po 4 1/2%, Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy, etc.

B. Krajów koronnych.

Table with columns: Czech, Bukowiny, Galicyi, Niższej Austrii, Siedmiogrodu, Węgier, Galie. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%.

2. Akcyje.

Table with columns: Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30%, Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a., Niż.-aust. tow. eskomf. po 300 zł., Banku narodowego, Austr. towarz. żegl. par. po 300 zł. m. k., etc.

3. Listy zastawne.

Table with columns: Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze, Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%, Gal. banku hyp. po 6%, etc.

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Table with columns: Kol. półn. po 100 zł. m. k., " " " w. a., etc.

Table with columns: Kolej galie. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. 99.50 99.75

5. Losy.

Table with columns: Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., Clarego po 40 zł. m. k., Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k., etc.

Wekslę.

Table with columns: Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w p. n., Berlin za 100 tal., Frankfurt 100 zł. w p. n., etc.

Kurs złota.

Table with columns: Dukaty ces. men. pełn. wagi, Korona, 20 frankówka, Rosyjski imperyal, Talar związkowy, Srebro.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 29. maja.

Table with columns: Jednolity dług państwa w banknotach, " z procentami z maja i listopada, " w srebrze, Losy z 1860. roku, Akcyje banku wiedeńskiego, etc.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Erkenntnisse.

Mit gleichlautenden Erkenntnissen des Landesgerichtes Wien vom 21. April d. J. 3. 42546 u. 42547, und des k. k. Oberlandesgerichtes vom 19ten Mai d. J. Nr. 9192, wurde die Weiterverbreitung der in der Nr. 1 der periodischen Druckschrift „Zvon“ vom 1. November 1868 erschienenen Aufsatzes „V dobie perskuce“ und des in der Nr. 1 (zweite Auflage) derselben Druckschrift „Zvon“ vom 5. November 1868 er-

schienenen Aufsatzes „Bojnaroda“, wegen des Verbrechens des §. 65 a St. G., nach §. 36 Pr. G. verboten.

Vom k. k. Landesgerichte in Straßaden. Wien, den 24. Mai 1869. Boschan mp. Thallinger mp.

Mit gleichlautenden Erkenntnissen des k. k. Landesgerichtes Wien vom 26. April 1869, 3. 11258 und

des k. k. Oberlandesgerichtes vom 19. Mai d. J., Nr. 9198, wurde die Weiterverbreitung der in Nr. 1 der Zeitschrift „Der Kritikus“ vom 1. Jänner 1869 in der Beilage enthaltenen Aufsatzes „Was heißt liberal“, wegen Vergehens der Ehrenbeleidigung nach 488 und 491 St. G., nach §. 36 Pr. G. verboten.

Vom k. k. Landesgerichte in Straßaden. Wien, am 21. Mai 1869. (1209) Boschan mp. Thallinger mp.

(1201) E d y k t. (1)

Nr. 6178. Ces. król. sąd obwodowy Stanisławowski ogłasza niniejszym, iż w skutek prośby pana Antoniego Agopsowicza zezwala się na zarządzenie przedwstępne postępowania względem amortyzacji przy pożarze miasta na dniu 28. września 1868 zagiętej cesyi dtto. Stanisławów 10go grudnia 1861 przez Herscha Hirsch na rzecz p. Antoniego Agopsowicza zeznanej, którą Hersch Hirsch odstępuje panu Antoniemu Agopsowiczowi z ugody zawartej w e. k. sądzie powiatowym Nadworniańskim dnia 13. marca 1856 L. 530 pływają — a na mocy cesyi z dnia 30go lipca 1857 od Berla Bacher nabytą pretensję przeciwko pp. Cezaremu i Zofii małżonkom Nemetty zapłaconia sumy 4300 zlr. m. k. z innymi ubocznymi prawami, za właściciela której Hersch Hirsch na mocy uchwały e. k. sądu krajowego Lwowskiego z 24go sierpnia 1857 L. 32620 zaindebitym został, na pokrycie której uchwała e. k. sądu powiatowego Nadworniańskiego z 20. listopada 1857 L. 2399 i wyższo-krajowego Lwowskiego z 5. września 1868 L. 15039 egzekucyjna grabież na p. Zofię Nemettową przypadłej 1/3 części kapitału 16.000 zlr. 34 kr. w. w. wraz z rentami dozwoloną i przeprowadzoną została, której kapitał na mocy wyroku e. k. sądu delegowanego salinarne z 10go, 13go i 14go sierpnia 1849 L. 2154 i apelacyjnego z 6. i 8. czerwca 1853 L. 134 — na rzecz Jana Światopełk Zawadzkiego przeciwko wysokiemu skarbowi tytułem indemnizacji za dobra salinarne Pistyn i Wybranówka przyznany został; — którą pretensję Hersch Hirsch wraz z wyższym prawem grabierzy p. Antoniemu Agopsowiczowi za sumę 3000 zlr. w. a. na własność odstępuje i zezwala, ażeby z jednej strony p. Antoni Agopsowicz za właściciela powyższej pretensyi zaindebitym. z drugiej strony zaś dobra Fitków czyli Chutków z hipoteki zwalnia i zezwala, by prawo hipoteki sumy 4500 zlr. m. k. z p. n. i reszta, jak Libr. Dom. 163, pag. 214 n. 74 on. bliżej określonych praw, a względnie obowiązków Cezara i Zofii Nemetów z wszystkimi konsekwentami ze stanu biernego dóbr Fitków czyli Chutków zmaszane zostały.

Wzywa się więc każdego, komuby do tej cesyi jakie prawo przysługiwało, by o tem sądowi do jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia niniejszego ogłoszenia licząc tem pewniej donieść, o ile że w przeciwnym razie po upływie wymienionego czasu okresu cesya ta za ponowną prośbą o amortyzację się ubiegającego rzeczywiście jako za zgasała uznana będzie.

Stanisławów, 8. maja 1869.

(1215) E d y k t. (1)

Nr. 1470. Ces. król. sąd powiatowy w Haliezu zawiadamia niniejszym Pawła Zaklińskiego, Helenę z Zaklińskich Krzywonosów, Jana Krzywonosą, tudzież Atanazego i Paraskiewą małżonków Zaklińskich z życia i pobytu niewiadomych, iż przeciw nim, lub w razie ich śmierci przeciw ich spadkobiercom z imienia, życia i pobytu nieznanym Anna z Krzywonosów Drzewianowa o uznanie i zaindebitywanie siebie za właścicielkę 1/2 części gruntu w Haliezu na Zadniestrzu położonego, „Kropiwiska“ zwanego, na imię Pawła Zaklińskiego zaindebitywanego, pozw pod dniem 10. czerwca 1868 do L. 1470 wytoczyła, na który wyznaczono termin do rozprawy na dzień 13. października 1869 o godzinie 10tej zrana.

Wzywa się zatem tychże pozwanych, dla których równocześnie kurator w osobie p. Bazylego Krzyżanowskiego z zastępstwem p. Jakóba Gruszkiewicza, kontrolora miejskiego, się ustanawia, i temuż pierwszemu powyższy pozw się stawia, aby na powyższym terminie albo sami się stawili, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzieliłi, lub innego obrońcę sobie obrali i tegoż tutejszemu sądowi wymienili, inaczej wynikiem zaniebdania skutki sobie samym przypisać będą musieli.

Z e. k. sądu powiatowego

Halicz, dnia 28. lutego 1869.

(1217) C o n c u r s. (1)

Nr. 961. Zur Befegung einer für den Staatsbaudienst in Oberösterreich erledigten Bauadjunktensstelle I. Classe mit dem Jahresgehälte von 800 fl. eventuell im Falle gradueller Borrückung einer solchen Stelle II. Classe mit dem Jahresgehälte von 700 fl. wird der Concurs bis 15. Juni l. J. ausgeschrieben.

Die Bewerber haben ihre gehörig instruirten, namentlich mit den Nachweisungen über ihr Alter, ihre Befähigung und bisherige Verwendung im Staatsbaudienste versehenen Gesuche im gewöhnlichen Wege bei dem Statthalterei-Präsidium in Linz innerhalb des Concurstermines zu überreichen.

Linz, am 21. Mai 1869.

(1218) E d y k t. (1)

Nr. 4759. Ces. król. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Macieja Dunin hr. Łabęckiego, p. Marcina Michałowskiego, p. Michała Baczyńskiego z życia i pobytu niewiadomych, tudzież tychże z imienia, życia i pobytu niewiadomych spadkobierców i masę Stanisława Kossakowskiego, lub tejeż nieznanych prawonabywców, że przeciw tymże, tudzież przeciw p. Karolinie z Kraińskich Jaruntowskiej, JW. Exceleney Agenorowi hr. Gołuchowskiemu, Arturowi hr. Gołuchowskiemu, tudzież Stanisławowi hr. Gołuchowskiemu — p. Józef Witosławski dnia 23. kwietnia 1869 Nr. 4759 pozw o wykreślenie sumy 200.000 złp. z nadejżarami ze stanu biernego ceny

kupna dóbr Lubeza, Jajkowiec i Korczówka, i o eliminację takowej z tabeli kolokacyjnej z 30. kwietnia 1864 Nr. 12392 wniósł, w skutek czego uchwałą z dnia 27go kwietnia 1869 Nr. 4759 ustna rozprawa na 6. sierpnia 1869 r. o 10tej godzinie zrana wyznaczoną została.

Dla powyżz wyrażonych pozwanych i tychże spadkobierców i prawonabywców z życia i pobytu niewiadomych ustanawia na ich koszt i niebezpieczeństwo e. k. sąd p. adwokata Dr. Kohna z substytucją p. adwokata Dr. Ehrlicha za kuratora, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania ustnego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanych, aby weześnie albo sami się zgłosili, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla nich kuratorowi udzieliłi, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem e. k. sądowi donieśli, w ogóle aby wszystkich możebnych do obrony środków prawnych użyłi, w przeciwnym bowiem razie wynikiem zaniebdania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z e. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 27. kwietnia 1869.

(1211) E d i c t. (1)

Nr. 26494. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit der, dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Leontine Gräfin Starzenska bekannt gemacht, daß wider dieselbe über das Gesuch der Marien Rappaport dtto. praes. 12. März 1869 s. Bl. 13183, mit Beschluß vom 17. März 1869 s. Bl. 13183 die Zahlungsaufgabe über die Wechselsumme von 2465 fl. dt. W. i. R. G. erlassen, und dem unter Einem bestellten Curator Hr. Landesadvocaten Dr. Semilski zugestellt worden sei.

Lemberg, den 25. Mai 1869.

(1212) C o n c u r s. (1)

Nr. 7272. Postmeistersstelle in Ulanow gegen Vertrag und 200 fl. Caution. Bezüge: Einhundert Dreißig Gulden Bestallung, Zwanzig Bier Gulden Amtspauschale, Dreihundert Siebenzig Sechs Gulden Botenpauschale jährlich für tägliche Botenfahrten nach Nisko und zurück.

Bewerber haben ihre Gesuche unter dokumentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung bis zum 10ten Juni l. J. im Wege des Amtsvorstandes, und insofern sie noch nicht in öffentlichen Diensten stehen, durch die zuständige politische Staatsbehörde bei der Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction
Lemberg, am 25. Mai 1869.

K o n k u r s.

Nr. 7272. Posada poczmistrza w Ulanowie za kontraktem i kaucją 200 zlr. Pobory: dotacya sto trzydzieści zlr. pauszale kancelaryjne, dwadzieścia cztery zlr. i posażnice trzysta siedemdziesiąt sześć zlr. rocznie za dzienne jazdy posażnice do Niska i napowrót.

Ubiegający się mają swe w dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia zaopatrzone prośby do 10. czerwca b. r. wnieść na ręce naczelnika urzędu, lub o ile jeszcze w służbie publicznej nie zostają, w drodze przynależnej władzy politycznej do Dyrekeyi poczt we Lwowie.

Z e. k. Dyrekeyi poczt.

Lwów, dnia 25. maja 1869.

(1213) E d y k t. (1)

Nr. 4356. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze wiadomo czyni z miejsca pobytu niewiadomemu Józefowi Szumlańskiemu, wierzycielowi hipotecznemu części dóbr Rosochy, do p. Karola Sartynego należącej, że w sprawie przekazania wynagrodzenia za znieśione w tej części dóbr poddańcze powinności wymierzonego ustanowiony został dla jego zastępstwa kurator w osobie p. adwokata Dr. Witza, że zatem Józef Szumlański potrzebne środki obrony weześnie kuratorowi udzielić winien jest, gdy inaczej skutki zaniebdania sam sobie przypisać będzie musiał.

Sambor, dnia 27. kwietnia 1869.

(1214) E d y k t. (1)

Nr. 5971. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszym Chaima Freilicha, który z Kalusza niewiadomo gdzie wydalil się, że na prośbę Gabryela Hellera przeciw niemu na podstawie wekslu dtto. Kalusz 30. października 1865 na 144 zlr. nakaz zapłaconia sumy wekslowej 100 zlr. a. w. dnia 11. maja 1869 L. 5376 wydany został, że dla niego kuratora w osobie p. adwokata Dr. Kohna z zastępstwem p. adwokata Dr. Ehrlicha postanowiono, i temuż nakaz ten zapłaconia doręczono, i że tedy rzeczą jego będzie temuż kuratorowi potrzebną informację udzielić, lub innego zastępcę sobie wybrać i o tem sądowi donieść.

Sambor, dnia 27. maja 1869.

(1219) E d y k t. (1)

Nr. 5972. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszym Chaima Freilicha, który z Kalusza niewiadomo gdzie wydalil się, że na prośbę Gabryela Hellera przeciw niemu na podstawie wekslu dtto. Kalusz 30. października 1869 na 144 zlr. nakaz zapłaconia sumy wekslowej 100 zlr. dnia 27go kwietnia 1869 do L. 4643 wydany został, i że dla niego kuratora w osobie p. adwokata Dr. Kohna z sub-

stytucją p. adwokata Dr. Ehrlicha postanowiono, i że tedy rzeczą jego będzie temuż kuratorowi potrzebną informację udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Sambor, dnia 27. maja 1869.

(1210) E d i c t. (1)

Nr. 26357. Vom k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird der dem Herrn Victor Grafen Łabęcki mit diejem Edicte bekannt gemacht, daß Michael Bartel sub praes. 24. Mai 1869 s. Zahl 26357 eine Wechselklage wider denselben wegen Zahlung von 100 fl. dt. W. i. R. G. eingebracht, und hierüber mit dem hiergerichtlichen Beschlusse vom Heutigen die Zahlungsaufgabe erlassen werde.

Da der Wohnort des genannten Befangten Hr. Victor Grafen Łabęcki nicht bekannt ist, so wird demselben der Hr. Landes- und Gerichtsadvocat Dr. Pomianowski mit Substitution des Herrn Landes- und Gerichtsadvocaten Dr. Semilski auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, den 26. Mai 1869.

(1221) Kundmachung (1)

Nr. 2154. In Rymanow ist eine Telegraphen-Station mit beschränktem Tagdienste für den allgemeinen Verkehr eröffnet worden.

R. k. Telegraphen-Inspektorat.

Lemberg, am 29. Mai 1869.

(1190) E d y k t. (3)

Nr. 971. Ces. król. sąd powiatowy w Zaleszczykach wiadomo czyni, że w sprawie egzekucyjnej Emanuela Tabory przeciw spadkobiercom Józefa Harrego celem zaspokojenia sumy wekslowej 150 duk. w zlocie z procentami od 11. września 1864, z kosztami sporu w kwocie 14 zlr. 78 kr. i kosztami egzekucyi 5 zlr. 56 kr. i 3 zlr. 2 kr. publiczna przy-musowa licytacya realności pod Nr. kons. 411 w Zaleszczykach położonej, do dłużników spadkobierców Józefa Harra należącej, w trzech terminach dnia 30go czerwca, dnia 20go lipca i dnia 17go sierpnia 1869 o godzinie 11tej przed południem przedsięwzięta będzie z tem, że przy pierwszych dwóch terminach ta realność tylko powyżej ceny szacunkowej lub za taką, przy trzecim ale tylko za taką cenę sprzedana być może, przez którą wszyscy hipotekowani wierzyciele pokryci będą, gdyby jednak przy trzecim terminie taką cenę nie uzyskano, to następujący zaraz dzień, t. j. 18. sierpnia 1869 o godzinie 10tej przed południem jako termin do ułożenia ułatwiających warunków się wyznacza.

Cena szacunkowa i wywoławcza jest 6646 zlr. 56 kr., wadyum 664 zlr. 65 kr. w. a.; bliższe warunki licytacyi w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć można.

O tej licytacyi uwiadamia się obie strony mianowicie co do życia i miejsca pobytu niewiadomego pozwanego Józefa Norberta 2ga im. Harra przez kuratora p. adwokata krajowego Dr. Zakrzewskiego, i wszystkich wierzycieli hipotekowanych, a to: Franciszka Pitscha i Mojżesza Bernfelda co do życia i miejsca pobytu niewiadomych, jako też tych wierzycieli, którzyby po wyciągu hipotecznego, t. j. po dniu 20. kwietnia 1868 do tabuli weszli, albo którymby niniejsze uwiadomienie doręczone być nie mogło, przez kuratora p. Eugeniusza Szadkowskiego i niniejszym edyktem.

Z e. k. sądu powiatowego.

Zaleszczyki, dnia 8. maja 1869.

(1188) Bewerbung • Anstuf. (3)

Nr. 417. Zur Wiederbesetzung einer, bei dem k. k. Kreisgerichte Stanislau erledigten Gerichts-Adjunctenstelle mit dem Jahresgehälte von 800 fl. dt. Währ. und dem Borrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe, wird der Concurs mit der Bewerbungsfrist von 14 Tagen ausgeschrieben, binnen welcher die Bewerber ihre Gesuche an dieses k. k. Kreisgerichts-Präsidium im vorgeschriebenen Wege einzubringen haben.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Stanislau, am 24. Mai 1869.

(1195) C o n c u r s. (3)

Nr. 7112. Im Bereiche der galizischen Postdirection ist eine Postamts-Accessitenstelle letzter Classe mit dem Gehälte jährlicher 500 fl. und der Verpflichtung zum Erlage der Caution von 400 fl. dt. Währ. zu besetzen.

Die Bewerber haben ihre gehörig documentirten Gesuche binnen vier Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg zu überreichen.

R. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 24. Mai 1869.

K o n k u r s.

L. 7112. W obrębie galicyjskiej dyrekeyi poczt jest do obsadzenia jedna posada akcesisty pocztowego ostatniej klasy z płacą roczną 500 zł. i obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie 400 zł. wal. austr.

Ubiegający się mają swe w potrzebne dowody zaopatrzone prośby wnieść w przeciągu czterech tygodni do e. k. dyrekeyi poczt we Lwowie.

Z e. k. galic. Dyrekeyi poczt.

Lwów, dnia 24. maja 1869.

(1206) **Obwieszczenie.**

L. 4058. C. k. sąd powiatowy w Jazłowcu niniejszym wiadomo czyni, iż w skutek zawezwania c. k. sądu odwodowego Tarnopolskiego z dn. 29. grudnia 1866 do l. 16113 w celu zaspokojenia sumy wekslowej w ilości 560 zł. w. a. wraz z odsetkami po 6proc. od 16 marca 1862 bieżącymi, dalej kosztów sporu i egzekucyi w ilości 4 zł. 73 kr. w. a., 3 zł. 87 kr., 7 zł. 15 kr., 7 zł. 17 kr., 3 zł. 53 kr., 17 zł. 6 kr., tudzież niniejszem w kwocie 25 zł. 47 kr. w. a. przyznanych, po odtrąceniu jednakże sumy 153 zł. 85 kr. w. a. pod dniem 31. października 1865 do l. 10825 na rachunek odsetek, a następnie od kapitału w ilości 560 zł. w. a. z c. k. rządowego depozytu wybranej, na przymusową sprzedaż dłużnikowi Jaskowi Kilar lub Klita jako własność należącej w Pyszkowcach pod l. 59 położonej realności gruntowej na rzecz wierzyciela Wasyla Teutul pod następującymi warunkami się zezwala:

1. Przedmiot przymusowej sprzedaży stanowi gospodarstwo w Pyszkowcach pod l. k. 59 położone wraz do tego należącymi polami i łąkami, ogrodami i budynkami.

2. Ta realność jest w akcie przymusowej grabieży i detaksacyi dokładnie opisana, i chcący ją nabyć te czyny przed sprzedażą w c. k. sądzie powiatowym w Jazłowcu sprzedać mogą.

3. Sprzedaż publiczna odbędzie się w c. k. sądzie w Jazłowcu w jednym tylko terminie, mianowicie na dniu 22. czerwca 1869 o godzinie 10. przed południem.

4. Cena szacunkowa sądownie w ilości 407 zł. w. a. zbadana, jako cena realności sprzedać się mającej wywołana będzie.

5. Każden tę realność nabyć chcący przed licytacją 10% ceny jej szacunkowej, to jest kwotę 40 zł. 70 kr. w. a. do rąk komisji jako wadium albo w gotówce albo też w publicznych papierach, których wartość podług kursu dziennego oznaczona będzie, złożyć ma, które to wadium jako kaucya na wypełnienie warunków licytacji służyć ma, i nabywcy w cenę kupna wliczona będzie.

6. Złożone wadium ma też służyć jako bezpieczeństwo za wykonanie warunków licytacji w ten sposób, że gdyby nabywca takowe nie wykonał, mianowicie, gdyby ceny kupna i sprzedaży w terminie nie złożył, wadium na rzecz wierzycieli przepada, realność w jednym terminie na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy dawnego, niższej ceny szacunkowej i za każdą cenę sprzedaną będzie, nabywca zaś dawny za wszelki ubytek w cenie kupna i sprzedaży odpowiadać ma, a gdyby większą cenę uzyskano nadzwyczajki żądać nie może.

7. Uzyskana cena kupna ma być przez nabywcę do c. k. sądu powiatowego Jazłowieckiego w trzech ratach złożoną, pierwszą trzecią część ceny kupna ma złożyć po doręczeniu uchwały, którą akt licytacji potwierdzonym będzie, drugą zaś z procentami 6% od sta od dnia doręczenia powyższej uchwały bieżącymi w trzy miesiące później — ostatnią zaś ratę z procentami po 6% od powyższego dnia bieżącymi w sześć miesięcy później.

8. Cena kupna i sprzedaży w gotówce złożoną być ma.

9. Po zatwierdzeniu aktu licycyjnego i zupełnem spłaceniu ceny kupna i sprzedaży, dekret własności kupującemu wydany i takowy w fizyczne posiadanie kupionej realności wprowadzony będzie.

10. Gdyby realność pod l. 59 w Pyszkowcach położona w wyznaczonym terminie w cenie szacunkowej sprzedaną być nie mogła, natenczas też realność w temże samem terminie niższej ceny szacunkowej i za każdą jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

11. Realność wspomnioną nabyć chcący w c. k. urzędzie podatkowym w Buczaczu wiadomość o ciężarach na niej ciężących powziąć mogą.

12. Stempel na protokół licytacji potrzebny i należyłość od przeniesienia nabywca ponieść ma. Jazłowiec, dnia 31. grudnia 1868.

(1202) **E d y k t.**

L. 7334. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie na prośbę Heleny Pieprzak wzywa posiadacza weksłu z daty 10. lipca 1866 dnia 10. września 1866 płatnego, na 90 zł. w. a. opiewającego, od Heleny Pieprzak wystawionego, a od Pinkasa Schönfelda akceptowanego, ażeby takowy w 45 dniach sądowi przedłożył, inaczej bowiem ten weksel amortyzowanym zostanie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 21. maja 1869.

(1205) **G d i e t.**

Nr. 528. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird hiemit kundgemacht, daß der mit dem h. g. Bescheide vom 25. Juli 1861 z. 3. 2529 über das Vermögen der Lesznower Insassen Salomon Stam eröffnete Concurs der Gläubiger unterm Heutigen aufgehoben wurde.

Brody, am 24. April 1869.

(1199) **E d y k t.**

L. 5581. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza niniejszem, że dla z miejsca pobytu i życia niewiadomego Józefa Vogtberga w sprawie kuratelarnej Alojzego Bienkowskiego w celu doręczenia uchwały tabularnej z dnia 31. grudnia 1868 l. 21479

mocą której Alojzego Bienkowskiego za właściciela $\frac{3}{4}$ części z $\frac{1}{5}$ części dóbr Tarnowica leśna, Korduki Vogtberg dotyczącej, zainstabulowano, ustanawia kuratorem p. adwokata Dra. Kwiatkowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Bardascha, polecając kuratorem, by Józefa Vogtberga według prawa zastępowali.

Stanisławów, dnia 1. maja 1869.

(1208) **E d y k t.**

Nr. 1009. Ces. król. sąd powiatowy w Trembowli podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na wezwanie c. k. sądu obwodowego Tarnopolskiego z dnia 24. marca 1869 do 3305 publiczna sprzedaż realności w Warwaryncach pod Nr. kons. 155 położonej, Franciszka Jakubowskiego własnej, na zaspokojenie sumy wekslowej w kwocie 350 złr. w. a. wraz z 6% odsetkiem, z przynależnościami przez Antoniego Jakubowskiego wywalczonej, w trzech terminach, a to na dniu 16go czerwca, 25go czerwca i 13. lipca 1869 w godzinach przedpołudniowych w tutejszym sądzie pod następującymi warunkami przedsięwzięta będzie:

1. Jako cenę wywołania stanowi się cenę szacunkową tej realności w kwocie 1296 złr. 97 kr. w. a.

2. Każdy chcący kupienia mający obowiązany jest jako wadium kwotę 260 złr. w. a. bądź gotówką, bądź w książeczkach kasy oszczędności w imiennej wartości komisji licytacyjnej złożyć, które to wadium najwyżej ofiarującemu w cenę kupna wliczone, innym zaś zaraz po licytacji zwróconem będzie.

3. W pierwszych dwóch terminach nie może być ta realność niższej ceny szacunkowej, w trzecim zaś także poniżej takowej za jakąkolwiek cenę może być sprzedana. — Akt szacunkowy i resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w registraturze.
Z c. k. sądu powiatowego.
Trembowla, 29. kwietnia 1869.

(1207) **E d y k t.**

Nr. 1261. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Podhajcach daje się do powszechnej wiadomości, że w drodze egzekucyi wyroku karnego c. k. sądu obwodowego w Złoczowie dno. 19. lutego 1863 L. 1103 na zaspokojenie przyznanej Elowi Leber sumy 52 złr. a. w., tudzież kosztów przyznanych 2 złr., 2 złr., 7 złr. 72 kr. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie sprzedaż przez publiczną licytację jednej trzeciej części gospodarstwa rustykalnego pod Nr. kons. 120 w Horozance do masy leżącej s. p. Jacka Serabin należącej, i to w trzech terminach 8. lipca, 19. sierpnia i 14. października 1869, każdą razą o godzinie 10tej zrana pod następującymi warunkami:

1) Jako cena wywołania stanowi się cena szacunkowa 123 złr. 89 $\frac{1}{2}$ kr. w. a.

2) Chcący licytowania mający obowiązani są do rąk komisji licytacyjnej wadium w kwocie 24 złr. 78 kr. a. w. złożyć.

3) Przy pierwszych dwóch terminach gospodarstwo to jedynie za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś przy trzecim terminie nawet niższej ceny sprzedane zostanie.

O czem się chcący kupienia mających z tym dodatkami zawiadania, iż akt oszacowania i dalsze warunki w tutejszo - sądowej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.
Podhajce, 1. maja 1869.

(1203) **E d y k t.**

Nr. 2388. Ces. król. sąd obwodowy w Nowym Sączu rozpisuje niniejszem w celu wydzierżawienia pupilarnych dóbr Rozebark i Raclawice małoletniego Stanisława Więckowskiego własnych, w powiecie Gorlickim położonych, w objętości 354 morgów 980 kwad. sążni gruntu ornego, 12 morgów, 354 kwadratowych sążni łąk, 16 morgów 632 kwad. sążni pastwisk, wraz z prawem propinacyi, tudzież budynkami mieszkalnymi i gospodarczymi na 10 lat, t. j. od 24. czerwca 1869 aż do 24go czerwca 1879 licytację w drodze dobrowolnej, które dobra dnia 10go czerwca 1869 o godzinie 9tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie pod następującymi warunkami wydzierżawione będą:

1. Cena wywoławcza rocznego czynszu dzierżawnego stanowi się na 2000 złr. w. a.

2. Każdy do licytacji przystępujący obowiązany jest jako wadium do rąk komisji licytacyjnej kwotę 500 złr. w. a. lub w gotówce, lub w papierach publicznych według kursu dnia licytacji obliczyć się mających wraz z kuponami i talonami złożyć, które wadium najwyżej ofiarującemu do kaucyi wliczone, innym zaś licytantom zaraz po skończonej licytacji zwrócone będzie.

3. Warunki licytacyjne wolno w sądzie przejrzeć, a o stanie tych dóbr na gruncie się przekonać.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, 20. maja 1869.

(1204) **G d i e t.**

Nr. 1702. Vom k. k. Bezirksgerichte in Stanislawau wird hiemit der unbekanntes Orts sich aufhaltenden Katharina Rablen bekannt gemacht, daß wider sie Freide Heloin am 3ten März 1869 Zahl 1702 wegen Bezahlung von 20 fl. öst. W. f. R. G. eine Klage angebracht hat, welche unterm Heutigen 3. 1702 zur summarischen Verhandlung auf den 24. Juni 1869 10 Uhr Früh bestimmt worden ist. Zugleich wurde für die sich unbekanntes

Ort aufhaltende Katharina Rablen ein Curator in der Person des Hr. Advocaten Dr. Rosenberg mit Substitution des Hr. Advocaten Dr. Bardasch bestellt, und demselben die angestrengte Klage in Abschrift eingehändigt. Es liegt sonach der Katharina Rablen ob, entweder persönlich, oder durch einen sich zu wählenden Vertreter am obigen Termine zu erscheinen, oder ihrem bestellten Curator rechtzeitig ihre Beihilfe mitzutheilen, widrigens sie die etwa nachtheiligen Folgen sich selbst zuzuschreiben hätte.

Stanislaw, am 4. März 1869.

(1198) **G d i e t.**

Nr. 5092. Vom Seite des Samborer k. k. Kreisgerichtes wird hiemit kundgemacht, daß die executive Teilbietung der im Stryjer Bezirke liegenden, dem Lippa Halpern eigenthümlich gehörigen Güter Manasterzees Behufs Einbringung der Merarialgebühren pr. 690 fl. 42 $\frac{1}{2}$ kr. Ö. W. und 768 fl. 19 $\frac{1}{2}$ kr. öst. W. f. R. G., und zwar am 13. Juli 1869 und am 5. August 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Verhandlungslocale des hiesigen Kreisgerichtes vorgenommen werden wird.

In diesen beiden Terminen werden jedoch die feilzubietenden Güter nicht unter dem Ausrufspreise, der 23.938 fl. 27 kr. öst. W. beträgt, an Mann gegeben.

Das zu Händen der Licitations-Commission zu erlegende Angeld belauft sich auf 3200 fl. öst. W., welches entweder im Baaren, oder mittelst Staatspapieren, oder Pfandbriefen der galiz. Boden-Creditanstalt nach dem in der neuesten Lemberger Zeitung notierten Tagescoursverthe, oder endlich mittelst Sparcassenscheinen nach ihren Nominalbeträge geleistet werden kann.

Die übrigen Licitations-Bedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Von der Bornahme dieser Teilbietung werden die dem Leben und Wohnorte nach unbekanntes Hypothekargläubiger, als: Herman König, David Turnheim, Moses Zacharia Schiff, Aron Oller, Josefine Stojalowska, Julian Stojalowski, Peter Hebanowski, Anna Mayer und Hinde Halpern, oder ihre allfälligen Erben, sowie auch alle jene Hypothekargläubiger, die nach dem 21. Februar 1869 auf dem feilzubietenden Gute landtäfliche Rechte erworben hätten, oder denen aus was immer für einer Ursache der gegenwärtige Licitationsbescheid nicht rechtzeitig, oder gar nicht eingehändigt worden wäre, durch dieses Edict und durch den für dieselben bestellten Curator Hr. Advocaten Dr. Witz, welchem Hr. Advocat Dr. Szemelowski substituirt, wird verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Sambor, am 11. Mai 1869.

(1200) **E d y k t.**

Nr. 5939. Ces. król. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Stanisławowie wzywa niniejszem posiadacza weksłu w Buczaczu dnia 20go listopada 1865 na sumę 50 złr. w. a. przez Josia Fischlera na własne zlecenie wystawionego adresa akceptanta Schulima Mindera, zaopatrzzonego przez tegoż Schulima Mindera akceptowanego, dnia 20. listopada 1866 płatnego, Josiowi Fischlerowi zatraconego, ażeby takowy do 45 dni do tutejszego sądu tem pewniej złożył, w przeciwnym bowiem razie weksel ten za amortyzowany uznany będzie.

Stanisławów, 5. maja 1869.

(1184) **E d y k t.**

L. 1531. C. k. sąd powiatowy w Bochni podaje do wiadomości, że uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 6. kwietnia 1869 l. 5675 Maryanna z Dziubów Broszkiewiczowa z Bochni za marnotrawną uznaną została, i że jej kuratorem Kaspra Broszkiewiczowa ustanowiono.

Z c. k. sądu powiatowego.
Bochnia, dnia 4. maja 1869.

(1180) **Concurs-Ausschreibung.**

Nr. 1091-Pr. Zur Wiederbesetzung der bei dem Lemberger Landesgerichte erledigten drei Dienersgehilfenstellen mit dem Jahresgehälte von 300 fl. öst. W. wird hiemit der Concurs mit der Frist von 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Concurs-Ausschreibung im Amtsblatte der Lemberger Zeitung gerechnet ausgeschrieben, wornach die Bewerber ordnungsmäßig ihre Gesuche bei dem Präsidium des Lemberger k. k. Landesgerichtes einzubringen haben, wobei jedoch bemerkt wird, daß nur auf solche Bewerber reflectirt werden kann, welche entweder bereits in Staatsdiensten stehen, oder als Militär-Aspiranten die Vormerkung haben, und zur Unterbringung bei den Gerichten im Lemberger Oberlandesgerichtes-Sprengel anrepartirt sind.

Vom k. k. Landesgerichtes-Präsidium.
Lemberg, am 22. Mai 1869.

(1193) **G d i e t.**

Nr. 19608. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kund gemacht, daß am 15. April 1869 die Firma: „J. H. Kaufmann & Comp.“ für eine Wechsel- und Commissionsgeschäft in Lemberg in das Handelsregister für Gesellschaftsfirmitäten mit dem eingetragenen wurde, daß die Gesellschaft eine offene ist. Die Gesellschafter Isaac Hersch Kaufmann und Max Kaufmann sind, und Weiden das Recht zusteht die Gesellschaftsfirma zu zeichnen.

Lemberg, am 28. April 1869.

(1169) **E d i c t.** (3)

Nr. 5324. Vom k. k. Kreisgerichte in Sambor wird die executive öffentliche Feilbietung der im Turkaer Bezirke gelegenen, der Karolina Sobolewska gehörigen Güter Jawora górna und dolna, zur Einbringung der dem Marcus Hirschfeld und Osias Gotthelf schuldigen 3000 Stück und 230 Stück Napoleondor f. N. G. am 5. Juli 1869 um 10 Uhr Vormittags im Kreisgerichtlichen VerhandlungsSaale vorgenommen werden, und werden an diesem Termine die obgenannten Güter in Pausch und Bogen, jedoch mit Ausschluß der Urbarial-Entschädigung auch unter dem mit 52.416 fl. 20 kr. ermittelten Schätzungswerte, jedoch nicht unter 16.000 fl. verkauft werden. Das zu erledigende Badium beträgt 2625 fl. im Baaren, oder in Sparkassenbücheln, Grundentlastungs-Obligationen, oder in Pfandbriefen der k. k. priv. österr. Nationalbank, oder des priv. galiz. Bodencreditvereins nach dem letzten Course.

Die Vicitations-Bedingungen, der Landtafelzugang, sowie der Schätzungsact können in der Kreisgerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Von dieser Feilbietung werden die dem Wohnorte nach unbekanntes Gläubiger Pauline Koch, Sofie Kafamarz, Mendel Schandel, Breindel Nierenstein und Johann Schinabek, dann die liegende Masse des Wilhelm Koch, endlich diejenigen Gläubiger, welche seit dem 29. Jänner 1867 auf die hier in Rede stehenden Güter dingliche Rechte erworben haben, oder denen dieser Bescheid aus was immer für einer Ursache nicht zugeföhrt werden könnte, durch den Curator Hr. Advocaten Dr. Pawliński und das gegenwärtige Edict verständig.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes
Sambor, am 18. Mai 1869.

E d y k t.

Nr. 5324. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze wiadomo czyni, że w celu zaspokojenia należitości Markusa Hirschfeld i Oziasza Gotthelf 3000 sztuk i 230 sztuk Napoleondorów z przyn. wynoszącej przedsięwzięcie na dniu 5. lipca 1869 o godzinie 10tej zrana w sali audyencyonalnej przymusową publiczną sprzedaż dóbr Jawora górna i dolna Karoliny Sobolewskiej własnych, w powiecie Turzańskim położonych, na którym to dniu dobra te także niżej ceny szacunkowej 52.416 złr. 20 kr., jednak nie niżej 16.000 złr. sprzedane będą.

Wadium wynosi 2625 złr., i może być w gotówce, lub w książeczkach galic. kasy oszczędności,

lub też w obligacyach indemnizacyjnych, albo w listach zastawnych e. k. uprzyw. austr. banku narodowego, lub uprzyw. galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wedle ostatniego kursu złożony.

Warunki licytacyi, wyciąg hypoteczny i akt ocenienia mogą być w registraturze tutejszego sądu przejrzane.

O tej licytacyi zawiadamiają się wierzyciele z miejsca pobytu niewiadomi: Pawlina Koch, Zofia Kafamarz, Mendel Schandel, Breindel Nierenstein i Jan Schinabek, dalej nieobjęta masa Wilhelma Koch, nareszcie wszyscy ci wierzyciele, którzy po 28. stycznia 1867 do tabuli weszli, lub którym uchwała licytacyjna z jakiej bądź przyczyny doręczoną być nie mogłaby, do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata Dr. Pawlińskiego i przez niniejszy edykt.

Z Rady e. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 18. maja 1869.

(1187) **C o n c u r s.** (3)

Nr. 7179. Postmeistersstelle in Cieszanow, Podkamen i Romanówka gegen Vertrag und 200 fl. Caution.

Bezüge des Postmeisters:

1) in Cieszanow Zweihundert Gulden Bestallung, zwanzig vier Gulden Amtspauschale jährlich und Bezug der siftenmäßigen Rittgelber für die Postbeförderung, wogegen derselbe sieben Pferde, einer gedeckten und eine offene 4stige Postkalesche, zwei Orbinärwägen und zwei Stafettenfaschen, dann die sonstigen Betriebserfordernisse zu unterhalten hat.

2) in Podkamen Einhundert dreißig Gulden Bestallung, zwanzig Gulden Amtspauschale und Einhundert fünfzig Gulden Botenpauschale jährlich für die Unterhaltung täglicher Fußbotenposten zwischen Podkamen und Brody tour und retour.

3) in Romanówka Einhundert dreißig Gulden Bestallung, zwanzig fünf Gulden Botenpauschale jährlich für Unterhaltung 4 mal wöchentlich Botenfahrten zwischen Romanówka und Tarnopol tour und retour.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung im Wege ihres Amtsvorstandes und insoferne sie noch nicht in öffentlichen Diensten stehen, im Wege der zuständigen politischen Behörden bis 9. Juni l. J. bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 24. Mai 1869.

K o n k u r s.

L. 7179. Posady pocztmistrzów w Cieszanowie, Podkameniu i Romanowie za kontraktem i kaucją 200 złr. w. a.

Pobory pocztmistrza:

1. w Cieszanowie: dotacya dwieście zł., pauszale kancelaryjne dwadzieście cztery zł. rocznie i pobór jezdnego za przywożenie poczt, za to tenże obowiązany jest utrzymywać siedm koni, jeden kryty a jeden otwarty powóz stacyjny o czterech miejscach, dwa wozy ordynarne i dwie torby sztafetowe, dalej inne potrzeby przedsięwzięte.

2. w Podkameniu: dotacya sto trzydzieści zł. pauszale kancelaryjne dwadzieścia zł. i pauszale posłańcze sto pięćdziesiąt zł. rocznie. za utrzymywanie codziennych poczt posłańczych pieszych między Podkameniem a Brodami tam i na powrót.

3. w Romanówce: dotacya, sto trzydzieści zł., pauszale kancelaryjne dwadzieście zł. rocznie za utrzymywanie cztery razy tygodniowo jazd posłańczych między Romanówką a Tarnopolem tam i napowrót.

Ubiegający się mają swe w dowody wieku, majątku zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia zaopatrzone prośby wnieść na ręce naczelnika urzędu lub o ile w publicznej służbie nie zostają, w drodze kompetentnej władzy politycznej do 9. czerwca b. r., wnieść do e. k. dyrekcji poczt w Lwowie.

Z e. k. galic. Dyrekcji pocztowej.

Lwów, dnia 24. maja 1869.

(1177) **E d y k t.** (3)

L. 5506. Z e. k. sądu obwodowego jako wekslowego w Przemyślu wzywa się posiadacza zgubionego wekslu ddo. Przemyśl dnia 19. kwietnia 1869 przez pana Konstantego v. Szumlańskiego na sumę 3000 zł. w. a. i na własne jego zlecenie wystawionego w Przemyślu za 6 miesięcy od daty wystawienia płatnego, na pana Antoniego Haszczyca w Przemyślu ciągnionego, przez tegoż zaakceptowanego, a przez p. Konstantego von Szumlańskiego na panią Franciszkę z Drobaczyńskich von Szumlańską indosowanego czyli żyrowanego, ażeby weksel ten w przeciągu 43 dni od dnia umieszczenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej, sądowi temu przedłożył, lub też swe prawa do tego wekslu wykazał, bowiem po upływie tego czasu weksel ten jako umorzony uważany będzie.

Przemyśl, dnia 24. maja 1869.

Doniesienia prywatne.Sommer-Saison
1869.**BAD HOMBURG**Sommer-Saison
1869.

bei Frankfurt a. M.

Die Heilkraft der Quellen Homburgs macht sich mit großem Erfolge in allen Krankheiten geltend, welche durch die gestörten Functionen des Magens und des Unterleibs erzeugt werden, indem sie einen wohlthätigen Reiz auf diese Organe ausüben, die abdominale Circulation in Thätigkeit setzen, und die Verdauungsfähigkeit regeln; auch in chronischen Leiden der Drüsen des Unterleibs, namentlich der Leber und Milz, bei der Gelbsucht, der Gicht etc., so wie bei allen den mannigfachen Krankheiten, die ihren Ursprung aus erhöhter Reizbarkeit der Nerven herleiten, ist der Gebrauch der Homburger Mineralwasser von durchgreifender Wirkung.

Im Badehause werden nicht allein einfache Süßwasserbäder sondern auch russische Dampfbäder, ebenso Sool- und Kiefernadelbäder (mit und ohne Zusatz von Kreuznacher Mutterlauge), Kleien-, Schwefel-, Seifenbäder u. s. w. gegeben.

Mit ausgezeichnetem Erfolg gegen chronische Hautleiden werden daselbst auch seit einigen Jahren Bäder mit verseiftem Mineraltheer angewandt.

Die schon seit einer Reihe von Jahren bestehende Kaltwasseranstalt auf dem Pfingstbrunnen ist nach wie vor dem Gebrauch des Publikums geöffnet. Außerdem ist für solche Patienten, welche eine regelmäßige Kaltwasserkur streng gebrauchen wollen, Herr Dr. Sigel, der sich speciel mit der Leitung der hydrotherapeutischen Kuren befaßt, sowohl in der Anstalt selbst als auch in seiner Wohnung täglich zu sprechen.

Molken werden von Schweizer Alpsennen des Cantons Appenzell aus Ziegenmilch durch doppelte Scheidung zubereitet, und in der Frühe an den Mineralquellen, nach Bedarf entweder allein oder in Verbindung mit den verschiedenen Mineralbrunnen verabreicht.

Das großartige Conversationshaus bleibt das ganze Jahr hindurch geöffnet; es enthält prachtvoll decorirte Räume, einen großen Ball- und Concertsaal, einen Speise-Saal; einen vortreflich ventilirten Billard-Salon, mehrere geschmackvoll ausgestattete Spielfälle, sowie Kaffee- und Rauchzimmer. Das große Lesecabinet ist dem Publicum unentgeltlich geöffnet, und enthält die bedeutendsten deutschen, französischen, englischen, italienischen, russischen, polnischen und holländischen politischen und belletristischen Journale. Der elegante Restaurations-Salon, woselbst nach der Karte geweißt wird, führt auf die schöne Asphalt-Terrasse des Kurgartens. Die Restauration ist dem rühmlichst bekannten Hause Chevet aus Paris anvertraut.

Das Kur-Orchester, welches 40 ausgezeichnete Musiker zählt, spielt dreimal des Tages, Morgens an den Quellen, Nachmittags im Musikpavillon des Kurgartens und Abend im großen Ballsaale.

Die Zeit vom 7. August bis Ende September wird wiederum durch die beliebte Italienische Oper unter Leitung des rühmlichst bekannten Kapellmeisters Orsini ausgefüllt werden; die gefeierte Primadonna, Madame Adoline Patti, ist erneuert dazu gewonnen; desgleichen die vorzüglichen Sänger Nicolini, Agnesi, Verger etc. etc.

Außerdem wird dem Publikum eine neue, noch nicht da gewesene Unterhaltung geboten. Das Theater des Palais Royal in Paris muß nämlich zur nächsten Sommerzeit durch einige nöthig gewordene Reparaturen momentan geschlossen werden, und sind die Mitglieder dieser Bühne dadurch eine Zeit lang frei. — Sofort wurde diese Gelegenheit von der Kurhaus-Administration benützt, um diese ganze Gesellschaft zu einem Gastspiele in Homburg zu engagiren; sie zählt 38 Personen, und wird vom 3. Juli bis 3. August im Ganzen zehnmal auftreten. Die Vorstellungen dieser Künstler sind bekanntlich äußerst launig und humoristisch, und werden nicht verfehlen das Publikum höchlichst zu interessiren.

Bad Homburg befindet sich durch die Vollendung des rheinischen und bairisch-österreichischen Eisenbahnezes im Mittelpuncte Europa's. Man gelangt von Wien in 24 Stunden, von Berlin in 15 Stunden, von Paris in 16 Stunden, von London in 24 Stunden, von Brüssel und Amsterdam in 12 Stunden vermittelt directer Eisenbahn nach Homburg. Näthzehn Züge gehen täglich zwischen Frankfurt und Homburg hin und her — der letzte um 11 Uhr — und befördern die Fremden in einer halben Stunde; es wird denselben dadurch Gelegenheit geboten, Theater, Concerte und sonstige Abendunterhaltungen Frankfurts zu besuchen.

(1216-1)